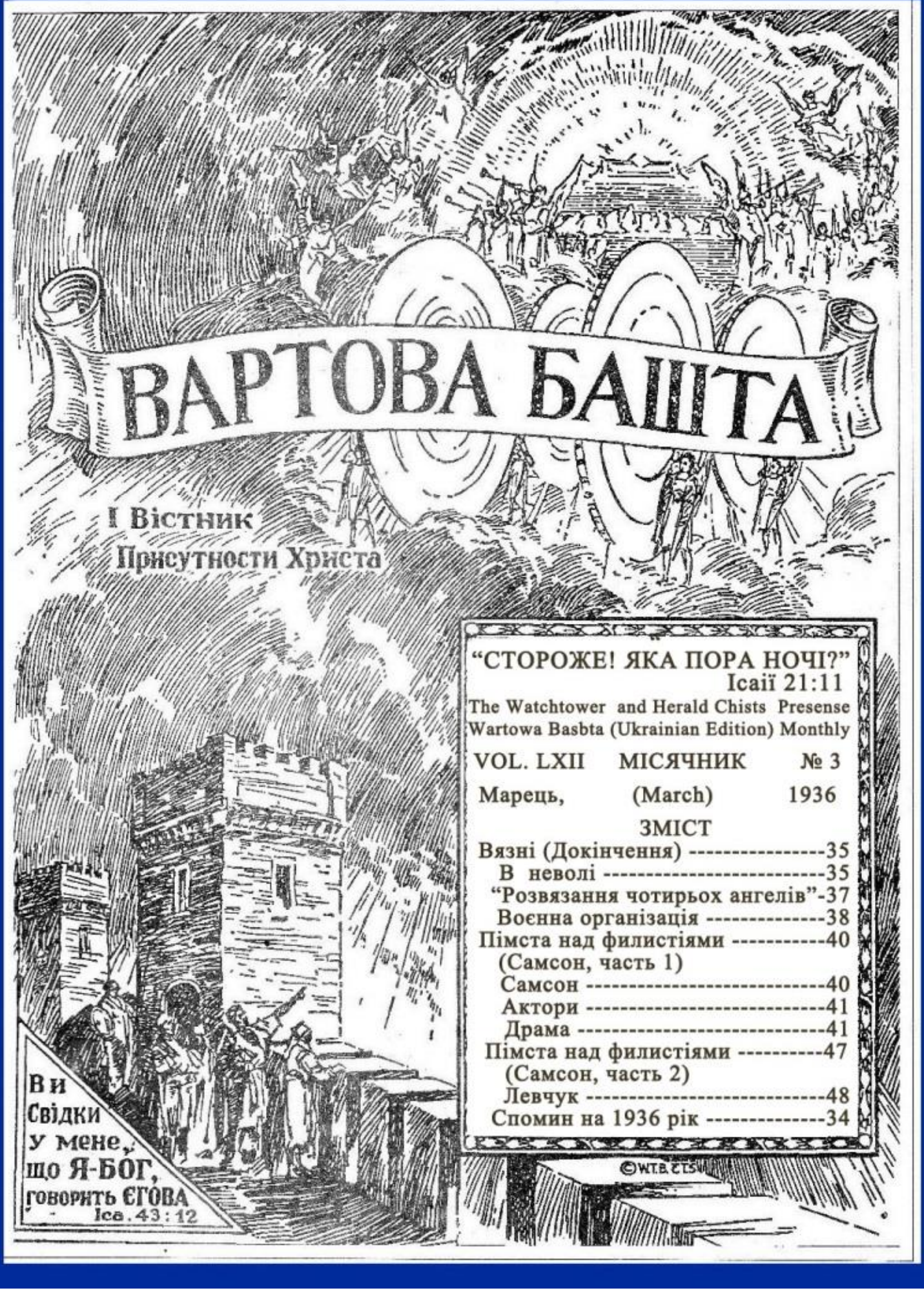

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 3

Марець, (March) 1936

ЗМІСТ

Вязні (Докінчення) -----	35
В неволі -----	35
“Розв'язання чотирьох ангелів” -----	37
Воєнна організація -----	38
Пімста над филистіями -----	40
(Самсон, часть 1) -----	40
Самсон -----	40
Актори -----	41
Драма -----	41
Пімста над филистіями -----	47
(Самсон, часть 2) -----	47
Левчук -----	48
Спомин на 1936 рік -----	34

© WTB & CTS

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми”. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворін; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувателі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власти, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

СПОМИН

День прославлення ім'я Єгови й жертви Ісуса Христа є рішеним в такий спосіб: Від побачення нового місяця, в весняній порі, що найближче до рівнодення (т. є., коли ніч є акуратно так за довга як день) котрий то час зазначає перший день першого місяця, рахуйте чотирнадцять днів. (2 Мойсея 12:1–6) Після астрономічних обрахунків то місяць сходить щонайменше шістнадцять годин перед тим, коли його можна бачити людським голим оком. За часів Мойсея обрахування було числено від часу, коли Мойсей міг бачити місяць своїм голим оком, й се є власний спосіб для нас лічити той час. Сей рік (названий П. Х. 1936) починається о 24–тім дню Марта; а чотирнадцятий день, т. є., по 6–тій годині вечером 6–го квітня, становить властивий час на прославлення й обходження Спомину. Єрусалимський час є уживаний. Книжка названа “Єгова” містить обширніше пояснення Спомину чим ми можемо помістити в однім числі “Вартової Башти”. Отже всі повинні уважно й з молитвою перестудіювати другу й третю голову книжки “Єгова” (англійське видання) від сторони 26 до сторона 120. (Браття українські, котрі не можуть читати по англійськи повинні пильно перестудіювати “Вартову Башту” з 1935 року

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвізмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмуну аплікацію кожного року. Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку–повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.
Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. V., under the Act of March 3. 1879.

“Його Угоди”) Тоді на 6–те квітня, по 6–тій годині вечером нехай всі з помазаних зберуться й возьмуть участь в обходженню Спомину. При Спомині уживайте опрісноки й правдиве червоне вино. Незферментована юшка з винограду або юшка з родзників не удостоїть вимог. Господь й апостоли уживали правдиве червоне вино, й ми повинні йти їх проводом.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів “Вартової Башти” тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина, котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автоматично. Один місяць перед скінченням принумерації англійського видання сього журналу, посилаємо повідомлення з журналом і також картку для відновлення принумерації. При закінченню принумерації в чужих мовах, висилаємо повідомлення з посліднім числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилась. Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситься.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Марець, 1936

№ 2

ВЯЗНІ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го жовтня 1935 року)

“Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післяв мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а увязненим - відчинення темниці”.

– Ісаї 61:1–3

(Докінчення, часть 3)

ЗПЕРШУ вони були в'язнями організації Сатани до храму. Обіцяно є, що світло буде ставати чим із причини їх знання й оцінення правди, і будучи в темряві й неволі, вони перестали проповідувати євангелію; але тепер, прийшовши до повного світла й свободи в Ісусі Христі, вони одважно проголошують правду без огляду на се, чи вони є в буквальній в'язниці чи поза в'язницею. Вони рішилися доказати свою невинність Єгови серед усяких обставин. Сатана й його агенти можуть поневолити організацію, що складається із свідків Єгови, але Сатана й його агенти не можуть вже більше затримати їх ум і серце від посвячення Господеві. Хотя й вони були кинуті у буквальну в'язницю за їх вірність у проповідуванню євангелії, однак вони далі будуть використовувати кождо нагоду проповідувати євангелію царства, і, коли вони будуть увільнені, вони не попускають своїх рук але йдуть вперед без різниці, що організація Сатани може зробити.

В НЕВОЛІ

16 Коли якесь сотворіння є невольником когось другого, тоді властиво можна сказати, що він є в неволі або в'язниці. Або якщо хтось зі страху перед чоловіком або якоюсь організацією, що панує над ним, відмовиться сповняти свій обов'язок, який йому приписано сповняти, тоді можна властиво сказати, що він у неволі. Апостол Павло, промовляючи до тих, що згодилися чинити волю Божу, писав лист до Жидів під натхненням Господа. У другій голові в тім листі він указує на Ісуса Христа, на Його братів, і на їх противника Диявола, що шукає їх знищення. Тоді він каже: “І визволити тих, що з страху смерті через усе життя підневолені були рабству”. (Жидів 2:15) Хто се ті згадані тут, що “через усе життя підневолені були рабству”? Коли се вподобається Господеві вияснити своїм людям значіння свого пророцтва, тоді властиво виробування сього пророцтва робить ясным інші часті слова Божого. Для цієї причини треба від часу до часу робити зміну у виясненню слова Божого. Така зміна – се вираз яснійшого світла яке було дане людям Божим від приходу Ісуса Христа

до храму. Обіцяно є, що світло буде ставати чим раз ясніше.

17 Тепер приступім до питання поданого у повисшій параграфі. Щоби знайти відповідь на се питання, то треба взяти під розвагу контексти. Апостол пише там про синів Божих покликаних до слави, котрих Ісус Христос є Гетьманом, Головою і Господом. В сім тексті не говориться ні про Жидів ані про велику громаду. Тут не було причини застановлятися над котрею будь клясою. Те питання між Дияволом а Єговою відноситься до людських сотворінь, а не до ангелів, і через се ангелів не можна включити в повисшій питанню і відповіді. Питання до рішення є, чи Єгова може поставити людей на землі, котрі лишилися б правдиві й вірні Йому? Бог заявив, що Він постановив рішити сю справу не лише в свою користь, але що Він возьме з між людей тих, що Він вивисить їх до володіння світа. Царська кляса або дім – се “насіння Авраама” себто, насіння обітниць, насіння або сини Єгови Бога, котрого Авраам представляв. Ісус говорить про себе і своїх братів і каже: “Ось я й діти, що дав мені Господь”. (Ісаї 8:18; Жидів 2:13) Се пророцтво було написане Ісаєю і без сумніву відноситься до Ісуса; і так Павло його пристуовав. Діти, які Бог дав Ісусові, співтоваришили із Ним і були людьми, т. є., з тіла і крові; і щоби полагодити те питання й побідити Сатану, котрий зробив визов Єгови, Ісус мусів статися тілом і кровю. В листі до Жидів 2:14 є сказано, що Він стався тілом і кровю. Як чоловік, Він мусів підлягати найострійшій пробі, котра то проба мала стягнути на Нього великі терпіння, і Він мусів перейти через ту пробу побідоносно; тому то каже Писання: “Подобало бо Тому ... починателя спасення їх страданнями звершити”. (Жидів 2:10) Такі терпіння Ісуса були потрібні, щоби Він міг доказати свою невинність до Бога і приготувити Його на оправдателя Єгови. “Хоч і Син був, тільки ж навчивсь послуху через те, що терпів, і, звершившись, став усім, що слухають його, причиною спасення вічного”. – Жидів 5:8,9

18 Диявол має силу смерті, а той, що мав статися

Оправдателем Єгови, мусів побідити і знищити Диявола. Ісус доказав свою невинність до ганебної смерті, як грішник і взяв місце грішника, і сим чином Ісус доказав, що Він є відповідний бути Оправдателем Єгови і Автором вічного спасення. Все се Ісус зробив, “щоб смертю знищити того, що має державу смерті, се єсть диявола”, і щоб “він міг визволити всіх тих, що через страх перед смертю були все своє життя у в'язниці”. Задля кількох причин тут не можна сказати, що ізраїльський нарід або велика громада згадана тут, була у в'язниці задля страху перед смертю. Ізраїльський нарід взагалі не був покликаний до “слави”, хотя й останок із тих людей був покликаний високим покликом.. Треба пам'ятати, що в листі до Жидів 2:10 є сказано, щоби “привести многих синів до слави Ісус був звершений через терпіння”, далі ізраїльський нарід не мав життя, і через се він не міг “ціле своє життя бути у в'язниці”. В дійсності ніхто не мав життя аж до приходу Ісуса Христа. Він сказав: “Я прийшов, щоб життя мали, й надто мали”. “Дарування ж Боже – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім”. – Йоана 10:10; Римлян 6:23

19 Велика громада в той час не існувала, і велика громада не має життя, і не може мати, поки та громада не є народжена і отримає життя від Бога. Апостол Павло в той час не застановлявся над ізраїльським народом ані над великою громадою. Ані вони не є ті, котрим поміч є дана. Ані тут не говориться про поміч для ангелів. Верш шістнадцятий тієї голови звучить так: “Справді бо не ангелів приймає, а насіння Авраамове приймає”. – Жидів 2:16

20 Тут апостол не говорить про нікого іншого лише про “браттє святе, поклику небесного спільники, котрих Ісус Христос був Головою й Князем”. (Жидів 3:1) Сі єдині є народжені до життя як сини Божі, і тому вони знаходяться в Христі, і їх життя заховане в нім. (1 Петра 1:3; Колосян 3:3) Життя таких зачалось, коли вони були народжені яко духові сини Божі. (Римлян 8:16,17; 1 Йоана 3:1) Сі єдині є покликані до слави і “котрих імена (записані) в книзі життя”. (Филипян 4: 3) Нім вони можуть отримати вічне життя, то вони перше мусять доказати їх цілковиту вірність до Бога, і затримати їх невинність до Бога до кінця їх земної подорожі. – Одкровення 2:10

21 Від тієї хвилі, коли хтось є народжений як син Божий через Ісуса Христа, голову й автора вічного спасення, той стається предметом нападів Сатани, Диявола, котрий “має силу смерті”. Се був Ісус, котрого Сатана шукав убити, і він старався убити всіх Його вірних послідователів. Слова апостола усувають всякий сумнів, що в другій голові до Жидів говориться про Ісуса Христа і членів Його тіла. Кожного із них Сатана погубив би, если би Єгова не помагав їм. Від початку життя кожний послідователь Ісуса Христа був предметом нападу і через се “страхом смерті поневолений Сатаною”. Якої смерті вони боялися? Не натуральної смерті з причини гріха Адама, але смерті від того, що має

силу смерті, т. є., Диявола. Такою смертю карає Сатана і його організація через своїх агентів. Такий страх смерті з руки організації Сатани стримував усіх синів Божих колись від повного посвячення Єгові і Його службі.. Се мусіла бути правда із тими, що зарані прийшли до пізнання правди, тому що до них апостол писав: “Котрі бо Духом Божим водяться, ті сини Божі. Бо не прийняли ви духа неволі, знов на боязнь, а прийняли духа всиновлення, ним же покликуємо: Авва, Отче!” – Римлян 8:14,15

22 Апостол заохочував їх, щоб вони відкинули страх. Послідователі Ісуса Христа в день апостолів мабуть соромилися і боялися давати свідоцтво про царство; інакше апостол не був би написав сі слова: “Бо дав нам Бог не духа страху, а (духа) сили і любови і здорового розуму. Оце ж не соромися свідчення Господа нашого, ані мене, в'язника Його, а страждай з благовістєм Христовим по силі Бога”. – 2 Тимотея 1:7,8

23 Чи не всі Божі люди менше більше боялися, що вони можуть потерпіти смерть з руки організації Диявола, если вони вперто будуть розказувати правду? За поміччю і силою, яку вони отримують через Господа Ісуса Христа; через пізнання Його і вповання на Його потугу; через цілковите посвячення Йому показуємо нашу звершену любов до Бога і Ісуса Христа. “Звершена любов геть виганяє страх”. – 1 Йоана 4:18

24 Чи Божі люди прийшли до точки, коли вони посідають звершену любов і коли страх відступив? Від коли Господь Ісус прийшов до храму і зібрав до себе вірних і у храмі вони отримали поучення від Господа, тоді вони були очищені від усякого страху.. “Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен”. (Приповісті 29:25) Перед тим часом всі Господні люди вповали на якогось чоловіка або людей; але зрозумівши, що Бог Єгова і Ісус Христос є їх учителями, і що вони є в особливій ласці Божій, вони відкинули страх. Господь Ісус усунув від них неволю страху і каже до них: “Тим же то не лякайтесь їх; нема бо нічого закритого, що не відкриється, ані захованого, що не виявиться. Що я кажу вам потемки, кажіть повидну; й що чуєте на ухо, проповідуйте на домах. І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити і душу й тіло в пеклі”. – Маттея 10:26–28

25 Чому останок отримав ясне виробування сих Писань? Не скорше аж по приході Господа Ісуса до храму вони отримали поміч від Господа. До того часу слова Ісуса відносяться. До того часу також відносяться слова апостола, що Господь Ісус визволив тих, що протягом того часу, від коли вони були сплоджені з духа вони боялись смерті з рук Диявола. (Гляди Вартову Башту 1933 рік, сторінка 323, (англ. видання) Сталося се головню по тім, як Господь Ісус прийшов до храму, що Він, яко Автор Спасення і Оправдатель Єгови, дав поміч насінню Авраама, що було в неволі з причини страху перед Дияволом. (Жидів 2:15,16) Щоби останок міг брати

участь з Ісусом Христом в оправданні Єгового ім'я, то вони мусять бути визволені й очищені від усякого страху перед Дияволом або його агентами. Тепер Диявол і його товпа нападають на свідків Єгови більше енергійно чим коли будь вперед, а однак вони не зважають на чоловіка або Диявола, але, вповаючи на Господа, вони ідуть вперед сповняючи прикази, які Бог дав їм виконувати. Вони не є під організацією Сатани ані не мають страху. Вони знають, що Сатана може дійсно убити їх організм, але лише Бог може знищити їх право до життя. Для цієї причини Ісус остерігає їх, щоб вони не боялися убійника тіла, але боялися Того, що може знищити право до життя в геєні. Вповаючи цілковито на Єгову і на Його великого Оправдателя, вірний останок був визволений великим Оправдателем і вже не боїться Диявола ані його агентів.

“РОЗВ'ЯЗАННЯ ЧОТИРЬОХ АНГЕЛІВ”

26 Слово “ангели” не всегда відноситься до сотворіння, що мають духовий організм, але часто відноситься до назначеного післанця нести вість від Бога Єгови. Духові сотворіння із духовими тілами співтоваришать з Ісусом Христом як Його слуги і служать в храмі. (Маттея 25:31) В Одкритті 9:13 показано, що Ісус Христос є в храмі, і як великий Первосвященник Єгови дає розпорядження шестому ангелові, котрий мав трубу, кажучи: “Розв'яжи чотирьох ангелів (призначених післанців), що зв'язані над великою рікою Єфратом”. (Одкриття 9:14) Число чотири ужите тут значить, що свідки Єгови мають організацію на всіх чотирьох частих землі, сильного робучого тіла, виконуючи службу Ісуса Христа під провідництвом Ісуса Христа і Єгови. Сей факт, що приказ був даний розв'язати їх, показує, що до того часу вони напевно були зв'язані. До тепер се Писання пристосовували до великої громади, але се не може бути властиве пристосування. “Чотири ангели” або назначені післанці – се всі свідки Єгови помазані, котрим Він дав приказ нести свідоцтво Ісуса Христа до народів землі. Сі ужиті тут слова ясно указують, що сі свідки мусять перше бути увільнені, а тоді приготівлені і оружені до роботи приписаної їм. Тепер, із ласки Господа, ми маємо ясніше світло хто становить велику громаду, і пристосовуючи добре знані факти до пророцтва, здається, що те пророцтво властиво відноситься до помазаного останка, котрі становлять уповажнених свідків Єгови на землі. Вони є ті, до котрих відноситься великий пророк, кажучи: “Розв'яжіть чотирьох ангелів”.

27 Під час світової війни вірний слуга кляса була у неволі або вязниці організації Сатани. Вона була увільнена на 27 вересня 1919 року, і тоді зачалась організуватись й виконуватись робота свідоцтва. В той час не було організації приготівленої для роботи свідоцтва. В той час Бог взяв свою жену у пустиню, себто, людей своєї організації в обставини які Він приготівив для них. (Одкриття 12:14) Ся робота приготівлення поступала вперед і прийшла до

вершка в липню 1927 року, на конвенції в Торонто, коли то проголошення було вислане “До людей християнства”, і поперте промовою до загалу, а опісля видрукувано під заголовком “Свобода для людей”, і міліони примірників були розіслані по цілім “християнстві”

28 Відповідаючи на даний приказ, Писання говорить: “І розв'язано чотирьох ангелів, що були приготівлені на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убили третю часть людей”. (Одкриття 9:15) Те розв'язання, що зачалось в 1919 році і дійшло до вершка в 1927 році, було доконане Більшим Киром. Ісус Христос дав приказ своєму ангелові, котрий мав шесту трубу, дати знак рушати вперед. Все було приготівлене, і вони рушили вперед з великою ревністю. (Псалма 146:7; Ісаїї 45:1,13). В той час свідки Єгови були розв'язані на “християнство” виконувати роботу, о яку Бог постарався для них виконувати. Та конвенція в Торонто була оголошена у *Вартовій Башті*, як “конвенція служби”, котра вдійсности була такою. В тім місці Божі люди представили себе людям “християнства” як свідки для імени Бога Єгови, зазначаючи їх як людей взятих для імени Бога Єгови. (Гляди *Вартову Башту*, 1927 рік, сторона 307) Ті “чотири ангели”, т. є., помазані свідки Єгови розкинені по чотирох частих землі, тепер були лучше приготівлені чим коли вперед нести вість Божу і Його царства людям. Се назначило початок роботи одвідувати людей, щоби вони виходили із вязниці сатанської організації і заявили себе по стороні Єгови і Його царства. Тут буде на місці навести вість із книжечки *Свобода для людей*, і із *Вартової Башти*, і котра то вість зачалась доручуватись 24 липня 1927 року:

“Люди бажать мира, свободи, добробуту, життя і щастя. Всі думаючі люди мусять тепер бачити, що се може прийти лише від царства Божого через Христа. Сі річи ніколи не прийдуть через фальшиву систему так звану “зороване християнство”. Той дволичний і злий напрям “християнства” є зневагою для Бога і Христа. Се – зводителі і гнобителі людей. Воно є цілковито під контролею Сатани, Диявола. Його істновання і підтримання залежить від маси людей, і в той самий час воно дальше ошукує і гнобить людей. Нехай товпи людей цілковито перестануть попірати морально, фінансово і в інший спосіб “християнство”, або так зване “зороване християнство”. Нехай вони посвятаються і цілковито піддадуться Богу і Христові, Князеві Мира, котрий є тепер правильним царем землі. Нехай вони живуть в мирі, і чинять добро одні другим, і будуть готові отримати благословенства, які Бог має для тих, що люблять і служать Йому. День цілковитого визволення прийшов!

“Отже люди повинні навіки полишити зороване “християнство” і так зване “християнство” і звернути їх серця і умисли цілковито до Бога і Його Христа задля слідуєчих причин:

(1) Тому що “християнство” се диявольська організація під його кермою, щоби тримати людей в

поневоленню.

(2) Тому, що се знаряд гноблення, котрий був ужитий до наложення страшених тягарів на людей.

(3) Тому, що воно фальшиве, дволичне, лукаве і проти добра загалу.

(4) Тому, що воно немає ніякої надії для поліпшення людства.

(5) Тому, що прийшов час, коли лукава і дволична система буде знищена в найбільшій часі горя, якого світ ніколи не знав.

(6) Тому, що Бог велить всім людям, котрі люблять Його, втікати з несправедливої системи так званої зорганізованим й “християнством” і сим чином втікти від нещастя, яке вскорі впаде на нього.

(7) Тому, що Бог посадив свого показаного царя Ісуса Христа, Месію, на своїм престолі, і велить всім людям на землі слухати і служити Йому; і ті, що так будуть робити, отримають і будуть на віки тішитися благословенствами свободи, вічного миру, добробуту, життя і щастя”.

29 Старинне місто Вавилон знаходилося на ріці Євфраті і контролювало торгівлю на тій ріці. Се становило головну часть вавилонської води. (Псалма 137:1,3) Божий пророк предсказав, як духові їзраїльтяни будуть забрані в неволю до ріки Євфрат. (Єремії 13:1–11) Та “велика ріка” була там, де вязні були звязані, отже представляла товпи людей під контролею і пануванням організації Сатани. “І рече мені: Води що ти бачив де блудниця сидить (Вавилон, жінка або організація Сатани), се люди, і громади, і народи і язики”. – Одкриття 17:15

30 “І розв'язано чотирьох ангелів.., щоб убили третю часть людей”. (Одкриття 8:15) Організація Сатани є поділена на три части (Одкриття 16:15), а іменно: Торговельну, політичну і релігійну; отже вираз “щоб убили третю часть людей” не значить третю часть організації Сатани, але мало б представляти три відділи урядників Вавилону. Отже тепер бачимо, що Господь через свого ангела кермував зміст книжечки *Свобода для людей*, котрої зміст говорив про елементи організації Сатани, а іменно, багачі, політики і духовенство. Божа вість правди неначе вогонь і сірка потрясає релігійними почуваннями головних правителів “християнства”, а їх слуги публічні преси і магазини дають відгомін їх гавканню. Національна Бродкестінг Компанія так вельми попеклась і попарилась через розкинення вістки правди, що опісля не можна було дістати радіо-станції для проголошений вістки Божого царства. Тоді “води великого Євфрату” зачали висихати, бо тоді Великий Кир відвернув їх, щоби приготувити “дорогу царям, що зі сходу”. (Одкриття 16:12–16) Се висушення води ріки Євфрату, по розв'язанню чотирьох ангелів, що були звязані, здається ясно показує, що окрім свідків Єгови ще інші вязні мали бути розв'язані і радісно вступити до організації Єгови.

31 Перед конвенцією в Торонто многі з посвячених ще були звязані з страхом, і тому вони не були сво-

бідні служити Господу.. Опісля свідки Єгови стали одважні і без страху. Робота свідцтва поступала в більшій єдності і з збільшою ревністю. Під час тієї конвенції була виголошена промова на тему “Місія Християнина”, і указано на велику вагу проповідувати євангелію царства від дому до дому. (Гляди *Вартову Башту* з 1 листопада 1927 року, параграфи 31–37, англ. видання) Се сталося на тій конвенції в 1927 році, що “служба паломників була заступлена “службою директорів”. Служба піонерів збільшалась чим раз більше від того часу. Сі річи не були свідомо приготовлені наперед людьми, але самий Господь кермував ними, тому що Він має нагляд над роботою служби у несенні вістки для людей. Він розказує своїм ангелам що робити, і через них кермує своїми свідками на землі на пряму сторону, і всяка честь і слава належиться Всевишньому.

ВОЄННА ОРГАНІЗАЦІЯ

32 Організація Єгови мусить бути воєнним тілом. Хотя й Ісус є “вибраним слугою”, до котрого відноситься пророцтво Ісаї 61:1,2 особисто, однак Він не міг виконати своєї задачі в часі першої присутності, в 33 році. Він навів часть того пророцтва висказаним Ісаєю і пристосував його до себе, але завважте, що Він полишив слова “день пімсти нашого Бога”. Коли Він сів на престолі з Ним, Ісус Христос явився в храмі чинити суд, котрий то суд включає не лише проголошення Божої пімсти, але і виконання її. Суд Господень зачинається від дому Божого. Перед Ним зібралися всі, що зробили угоду чинити волю Божу і були покликані до царства. Настав час Божого суду через Ісуса Христа. “Кличе Він небо і землю на суд народу свого: Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість Його; Бог бо сам Суддя”. – Псалма 60:4–6

33 Під час судження Єгова каже до всіх, що зробили угоду: “Слухай, народи мій, я буду говорити: Ізраїлю, я буду свідчити проти тебе! Я Бог, твій Бог”. (Псалма 50:7) Ось так Єгова промовляє до зібраних проти Господа. Святиня мусить тепер бути очищена, і лише ті, що є очищені і признані, можуть остатися в храмі, і ті мають припоручення і мусять бути послухні кождому приказі Господа, того великого Пророка. (Дії ап. 3:23) Сих признаних Господь вивів із неволі так, як се Він зробив з натуральними їзраїльтянами, і вони не можуть мати іншого Бога окрім Його, але мусять бути цілковито послухні Єгови. (2 Мойсея. 20:1,2) Від початку дня Єгови в 1914 році, святе Писання говорить: “Господня земля вся повня її”. (Псалма 24:1) Тепер Господь не бажає жертвів і формалізму і удаваної побожності, але вимагає цілковитого послушенства і каже: “Не прийму телят із дому твого, козлів із отар твоїх, бо моя вся звірина в дібровах, звіре на тисяч горах. Знаю я все птацтво в горах та й дичина по полях – моя. Коли б я зголоднів, нічого б казати тобі; бо моя вселення і достатки її. Хіба ж

ім я м'ясо биків, і п'ю кров козячу?" – Псальма 50: 9–13

34 Ніякого формального почитання, ані “вироблення характеру”, ані вдаваної побожності, ані ніякої іншої “жертви” Єгова не наложив на нікого. Тепер лише цілковите і несамолюбне посвячення подобається Йому. “Вибрані старші” і духовенство ставлять свої власні науки перед Божих людей, але се не є їдою ні напитком для людей. Тепер Бог приймає радісне виконання Його святої волі. Се вимагається від тих, що були зібрані перед Ним.

35 Останок мусить тепер виконувати свою угоду. “Жертвуй Богу хвалу, і віддай Всевишньому обіти твої!” (Псальма 50:34) Тут не може бути розділення служби і посвяти ані не можна годитися зі світом. Єсли “слуга кляса” тепер вповні посвятиться Богу Єгови, то Він не стягне гніву товпи Сатани на них; і тому Він каже: “І клич мене в день тісноти; я визволю тебе, і ти прославиш мене”. (Псальма 50:15) Тут ясно указує на боротьбу, коли вірний слуга кляса даліше проголошує пімсту нашого Бога. По сім першим зібранню, Рут і Естер були увільнені з організації Сатани і вони прилучилися до воєнних рядів Господньої організації. Тепер всі члени слуги кляси ревно проголошують день пімсти нашого Бога, а люди доброї волі, почувши сю вість, втікають із організації Сатани і шукають прибіжища в Божій організації. Ті “інші вівці”, що втікають із вязниці і знаходять прибіжище в Божій організації, чують сю вість і повторюють її іншим. Се війна аж до кінця!

36 Декотрі боязливі одиниці, щоби оправдати свій страх, наводять слова Ісуса, а іменно: “Коли ж вас гонитимуть у тому городі, втікайте в інший: Істинно бо глаголю вам: Не перейдете ще городів Ізраїлевих, доки Син Чоловічий прийде”. (Маттея 10:23) Поучення Ісуса, щоби втікати до другого міста, відносилось до днів апостолів, тому що день гніву нашого Бога іще не прийшов проголосити. Тепер же “Син Чоловічий прийшов”, і день гніву нашого Бога мусить бути проголошений, і тепер Божі люди не можуть податися назад. Організація Єгови мусить йти вперед і ніколи не вагатись, але мусить сильно стояти по стороні Господа, проголошуючи вість царства, щоби вони даліше, повідомляли людей, що організація Сатани цілковито завалиться в Армагедоні. Люди Божі вже не знаходяться в неволі і в страху перед сим, що Диявол може зробити їм. Єгова вислав їх як своїх свідків і каже до них: “Будь послухний, і я визволю тебе і ти прославиш мене”.

37 Єгова приготував для себе людей, котрих Він одкриває в оправданні свого ім'я. Ті люди мусять бути воєнної організації, тому що вони воюють і мусять воювати проти Диявола і його організації. Ісус Христос тепер присутній і дає розкази. Він є Оправдателем і Автором Спасення, і всі, що бажають жити, мусять слухати Його. Дух Єгови є положений на Ісусі Христі, і Він визволяє з вязниці вірних, що стались частю слуги. Отже ті слуги Єгови несуть вість для кляси Руті і Естери, котрі також знаходяться у вязниці і мусять бути увільнені і стати членами слуги кляси. До сієї то кляси помазанників Єгова говорить через свого пророка, і на котрій Він поклав свого духа, і котрій Він дав свідоцтво Ісуса Христа, і вона мусить, в послушенстві до Його приказів, доручувати се свідоцтво. Се проти сієї кляси, що Змій, Диявол, йде воювати шукаючи знищити її. Тепер кождий з останка мусить відпирати Диявола і мусить робити се енергійно. Се значить, упертися агентам Сатани і правдиво і вірно служити Господу. (1 Петра 5:8) Се значить боротьба аж до кінця, і вірні послідователі Ісуса Христа будуть даліше без страху йти за Його провідництвом, де їм скаже йти. Сі вірні відмовляються мати що-будь спільного із світською організацією Сатани. Вони чують і є послухні словам Єгови: “Бога сил небесних – Його, як святого, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати! Він один ваше освячення”. (Ісаї 8:13,14) І з повним довірем в Єгову і в Його виконавчого Чиновника Ісуса Христа, вірний останок йде вперед і виконує свою угоду, і йдучи, вони безнастанно виспівують: “Меч Єгови і Гедеона”. Сі вірні – се дерева “праведности”, посаджені Єговою для Його слави, і вони є праведні з ласки Його. Одважно і енергійно вони проголошують Його ім'я і царство. “Велика громада”, або “інші вівці”, втікають з Вавилону до організації Господньої і прилучуються до воєнних рядів і викликають: “Царство небесне прийшло, і кадія всіх сотворінь є царство Єгови під Христом”.

38 Єсли те, що було сказано про велику громаду годиться із святим Писанням, а іменно, що вони не є сплоджені з духа, але що ся велика громада становить “інші вівці” згадані Господом і є ті самі, що Йонадаби, і їх надія є вічне життя на землі, тоді що можна сказати про “необачні дівичі” описані Ісусом в приповіді? Чи сі необачні дівичі не представляли другу духову клясу, котра отримає життя в небі? Над сим питанням будемо даліше застановлятися в дальших виданнях *Вартової Башти*.

“Прославлю тебе, Господи, всім серцем, в раді праведних і в зборі. Діла Господні великі, явні всім, хто любується ними. Діла Його краса і величє; і справедливість Його по віки. Чудесні діла Його забути; благий і милосердний Господь”.

– Псальма 111:1–4

ПІМСТА НАД ФИЛИСТІЯМИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го падолиста, 1935 року)

“Так говорить Господь Бог: За те що филистії дихали помстою та зо зневагою в душі мстилися, задумуючи пагубу – по давньому ворогуванню, ... І довершу над ними велику помсту досадними карами, й спізнають, що я – Господь, як наведу на них помсту мою”. – Езекиїла 25:15,17

(Самсон, часть 1)

ЄГОВА насилає кару на свої вороги, щоби Його ім'я й Його слово були оправдані. Всі мусять пізнати, що Єгова – Всевишній над усіма, і що нема рівного Йому. Ті сотворіння, що стали проти Бога і стараються перешкодити у виконанні Його заміру, є горді й зухвалі. Гордість і захланство спричинили упадок Люцифера і зробили його “тим стародавним вужем”, що противиться Богу. Всі, що поставили себе в противенстві до Бога, є насінням Вужа. Всі такі є горді, нападні й захланні, і кінець їх – знищення. Єгова дасть пізнати свою висшість через знищення гордих. “Силою своєю розбурхує Він море, й розумом своїм гнуздає буту його”. (Йова 26:12) “Всякий гордий серцем – гідота в Господа, можна заручити, що без кари не обійдеться”. (Приповісті 16:5) “Дім надутих розвалить Господь”. (Приповісті 15:25) Горді є ті, що не поводяться властиво перед Господом. Всі, що противляться виконанню замірів Єгови, є горді, зневажаючи і зухвалі.

2 Люди несвідомо зневажили Бога і Його святе ім'я, закидаючи Богу, що Він злобно велів ізраїльтянами напасти і знищити людей інших народностей. Єгова нищив війною амалакійців і інші подібні народи за се, що вони старалися перешкодити Божим вибраним людям виконати Його замір і недопускали їх увійти в обіцяну землю. Інші знов мильно казали, що амалакійці, филистії і інші подібні люди були під вироком смерті і тому виконання того вироку не було несправедливістю для них. Таке заключення не може бути властиве, бо лише Адам був під вироком смерті, а всі його потомки наслідили смерть. Если би Бог був велів ізраїльтянам повбивати амалакійців, филистіїв і інші тому лише, що вони були під вироком смерті, тоді всі інші люди були б давно погинули за ту саму причину. Декотрі із роду людського були вельми благословенні Єговою і рівночасно підлягали смерті через наслідження гріха, так само як і филистії. Та филистії були знищені задля іншої причини.

3 Ще від часу збунтовання Люцифера Єгова оголосив свій замір оправдати своє ім'я, і сього Він не міг зробити і дозволити своїм ворогам жити. Усі сотворіння, що спротивилися Єгові у виконанні Його замірів показали себе сим чином, що вони є ворогами Бога. Ізраїльтяни були вибраними людьми для Єгової цілі. Єгова давав їм приказ виконувати певні річі. Амалакійці, филистії і інші умисно і злобно старалися перешкодити у виконанні Божих замірів відносно Його вибраних людей, і задля сього вони нападали й воювали проти ізраїльтянів,

і тим самим вони воювали проти Бога. Амалакійці воювали проти Ізраїля, щоби перешкодити їм увійти в обіцяну землю, і для сієї причини є: “І рече Господь Мойсейові: Впиши се на спомин у книзі, та передай се слухам Йосуєвим, що зотру до щаду й память Амалекову з під небес”. (2 Мойсея 17:14) Филистії були частю насіння Вужа, котре воювало проти ізраїльтянів і старалося перешкодити Богу й Його замірові відносно них.

4 Причину, задля котрої кара впала на той старинний нарід, що противився ізраїльтянам, тепер можуть бачити й оціняти ті, що посвятилися Єгові. Ізраїльтяни, будучи Божими вибраними людьми, річі, які сталися із ними, були типом на річі, які мали статися опісля, і “приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов”. (1 Коринтян 10:11) “Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з писання мали надію”. – Римлян 15:4

САМСОН

5 Біблійна книжка Суддів, від тринадцятої до шістнадцятої голови містить історію про Самсона і його діла, головні між котрими є слідуючі: Забиття на смерть лева своїми голими руками; убиття тридцять филистіїв; перервання сильних шнурів, котрими він був зв'язаний; битва з филистиями, уживаючи знаряддя ослячої челясті; забрання воріт із міста Газу; і остаточно завалення храму филистіїв, убивши на смерть тисячі. Сучасні критики опрокидають сі подвиги Самсона як казки і не приписують жадної ваги до неї. Інші, що бажали вірувати в історію про Самсона в Біблії, вважали сю історію як лише поучення Християнина відносно вироблення характеру і стійності. Обидва такі заключення є мильні. Сей факт, що ся історія записана в слові Божім є доказом, що се не є казки, але дійсність, записана і зроблена під керівництвом Всевишнього, і відноситься до Його незмінного заміру. Дальше ся історія не була зроблена, щоби лише научити певну лекцію, яко взірець, після котрої мали б поступати інші, але ся історія була написана наперед після Божественного правила для певної користи тих, що на них прийшов кінець світа, щоби вони мали надію.

6 Єгова історія про Самсона й його подвиги – се історія пророчої драми, установлена і записана в тій цілі, щоби показати останкові Божих людей на землі певність Його пімсти, яка вскорі має бути виконана на ворогах Божих. Филистії були частю насіння Вужа, і тому ворогами Бога. Филистії нена-

висно виражували їх злобну опозицію до Бога, стараючися знищити Його людей, ізраїльтянів. Ся опозиція й ненависть филистіїв проти Божих людей зачалась за днів Ісаака і продовжалась, аж филистії зникли із землі. (1 Мойсея 26:18–21) Давид виграв велику і рішачу побіду над филистіями у двох случаях, про що пророк Єгови згадує довгий час опісля, а ті случаї були: Битва коло гори Перазим і в битві коло гори Габаа. (2 Самуїла 5:18–25) Довго потім, як филистії були цілковито знищені, побіджені й знеславлені яко нарід, Єгова велів своєму пророкові пророкувати: “За те так говорить Господь Бог: Простягну руку на филистіїв і викореню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі;... я ... наведу на них помсту мою”. (Езекиїла 25:15–17) Тоді Єгова додає, що Він виразить свій гнів проти филистіїв і що “вони визнають, що я Господь”. Се пророцтво Езекиїла, написане довго потім, як филистії були цілковито побіджені, показує, що прийшло на филистіїв, і що така сама велика і важна подія прийде при кінці світа, в котрім то часі ми тепер живемо, і в котрім то часі Бог заявив, всі знатимуть, що Єгова – Всевишній. Із довірем ми тепер сподіємося зрозуміти значіння Самсона і його подвигів, як се вони записані в Божественнім слові.

АКТОРИ

7 Щоби помочи досліджувати сю пророчу драму Самсона, тут найперше подаємо передові актори, часть яку кожний із них відігравав, і що се пророчо представляло. Маной, отець Самсона, в сій драмі представляв Бога Єгову; жінка Маноя представляла Божу жінку, себто, Його всесвітню організацію, котра породила дітей Господніх з котрих складається Його царський дім.

8 Тут Самсон представляв дітей Єгови Бога, цілковито відданих йому, і котрі були вірні Йому аж до смерти.

9 “Левчук”, котрого Самсон убив своїми голими руками, найперше представляє справедливість, а по друге представляє так зване протестанське духовенство, що противиться Божій вістці й знущається над Його післанцями.

10 Филистії в тій драмі відігравали часть представляючи римо-католицьку гієрархію і взагалі тих, що є під впливом і силою гієрархії, і котрі змовилися і переслідують Божих людей. Ті части, що були представлені через інші актори, будуть вияснені із поступом студії сієї Божественної драми.

ДРАМА

11 Час жорстокого переслідування Божих людей уже прийшов, і добрість нашого Отця є дальше показана для тих, що люблять і служать Йому, даючи їм вирозуміння сих пророчих образів, щоби останок міг дальше терпеливо виконувати їх службу і добрі учинки так, щоб вони мали утішення із Писання, і щоби вони могли дальше прославляти Єгову. Отже здається, що се буде на місці побожно і вважно зас-

тановитися над цілою Біблійною історією поданою в книзі Суддів, від тринадцятого до шістнадцятого розділу, і тому студент повинен вважно переречити ті розділи.

12 Ізраїльтяни були завітуючими людьми Божими і згодилися чинити волю Його, і в сім вони представляли тих людей в “християнстві”, що визнають віру в Ісуса Христа і служення Богу Єгові, і котрі посередно зробили угоду чинити волю Божу. “Сини Ізрайлеві чинили знов те, що в очах Господніх було недобре, і подав їх Господь в руки филистіям на сорок літ”. – Суддів 13:1

13 Так і “християнство” ходило злими дорогами і не сповняло Божих заповідей, а виконувало прикази Сатани, займалося політикою і подібними річями, і дбало за свої власні самолюбні інтереси. “Християнство” переконало себе, що воно іде по правді, але воно зблудило. “Дурному шлях його здається простим, розумен же той, хто слухає поради”. Приповіді 12:15) “Доволі є шляхів що нам здаються праві, та кінець їх – се дорога до смерті”. (Приповіді 14:12) “Праведний називає дом безбожного, як безбожні попадають в нещастя”. – Приповіді 12:12

14 Бог остеріг ізраїльтянів, що Він передасть їх в руки ворогів, если вони будуть невірні до їх угоди, і ось тепер вони були під пануванням филистіїв, котрі то люди знущались над ізраїльтянами. Филистії не походили від Сема, але від Хама, і забрались з Єгипту і заняли на побережжю Середземного моря, котре то побережжя знаходилося на західній части краю, котрий Бог назначив для ізраїльтянів”. (1 Мойсея 10:6,13,14; Амоса 9:7) Филистії були купцями, що провадили свою торгівлю на морю. Вони були захланні, жорстокі і строгі. Вони були дітьми Диявола, представляли його, і виконували прикази сього лукавого без ріжниць, чи вони знали се чи ні. Як Бог дозволив Дияволу уживати своєї сили над чоловіком, так Бог полишив филистіїв у Палестині яко пробу для ізраїльтянів і сим чином дав їм нагоду доказати їх невинність до Єгови, що ізраїльтяни могли зробити через безперестанне відпертя филистіїв. Вони не могли погодитися з филистіями і затримати їх невинність до Бога. (Суддів 3:1–4) Се годиться із тим, що Бог сказав до Диявола і фараона, котрий стояв за Дияволом і преставляв його. (2 Мойсея 9:16) Позаяк повисше висказані слова пророком Езекиїлом є пророчі, відносячися до будучого часу, і позаяк се пророцтво має сповнитися при кінці світа, у котрім ми тепер живемо, то можна сподіватись, що Бог покаже своїм людям деякі фізичні факти, що пасують до них і сим самим доказують сповнення пророцтва.

15 Головна ціль сповнення сього пророцтва є оправдання Єгового ім'я; отже Господь сповнив се пророцтво в сім періоді часу, коли Йому вподобалось виразити свій гнів проти ворогів: Филистії були впроваджені з Єгипту у край Палестину; і сим чином вони представляли людей, котрі повер-

ховно здавались вийшли зі світа, бо Єгипет представляв світ, і котрі називали себе почитателями Бога, але вдійсности є синами і почитателями Диявола. Вони є гіпокритами, вдаючи, що служать Богу і рівночасно гірко противляться і переслідують правдивих Божих людей. Безперечні історичні докази усувають всякі сумніви, що филистії представляли головню римо-католицьку гієрархію; і тут здається буде на місці навести деякі докази, які знаходяться в головних енциклопедіях світа,

16 Римо-католицька організація одважно заявляє, що вона вийшла зі світа, символічно представлений через Єгипет, і що вона є представительною Бога і Ісуса Христа, і що згадана організація ділає під кермою й ім'ям релігійної організації. Видиме тіло, яке володіє католицькою церквою або організацією є римо-католицька гієрархія, із її головною кватирою в Ватикані, в Римі. Слово “гієрархія” значить панування або власть над святими річами. (Вебстер) Римо-католицька гієрархія складається із громади людей так званих “духовників”, і се тіло людей становить уряд, котрий уживає власть над іншими, що знаходяться в римо-католицькій організації. Та гієрархія старається контролювати політичними справами народів землі. Ціль гієрархії є володіти землею. Вона фальшиво називає себе божественним заведенням, але в дійсности є головним видимим витвором і представителем Диявола на землі. Бритийська Енциклопедія подає слідуєче пояснення гієрахії: “Се святий порядок і наука і діяльність, приспособлена як найближше до божества, і піднесена до насліджування Бога о скілько божественне світло дозволить їй”. (Том 13) Її основателі кажуть, що гієрархія є відбитком порядку Божої організації відкритої в Біблії. Диявол – мімічний бог, котрий старався і старається наслідувати Єгову в кожній часті його організації. Біблійний опис лукавої організації Сатани якраз пасує до римо-католицької гієрархії. “Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами. і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злоби”. (Ефесян 6:12) Ось так Божі люди на землі є нападжені кожною частю диявольської організації, видимою і невидимою. Уживаючи ошуства, підступу, переслідування і гноблення, Диявол старається відвернути всіх людей від Бога Єгови, уживаючи до сього римо-католицької гієрархії щоби доконати свого злого заміру.

17 Папа є лише з імени головою тієї гієрархії. Сама гієрархія є дійсною головою і розказує папі, що він мусить казати і говорити. Чин єзуїтів – се тайний чинник гієрархії, що виконує розпорядження і прикази гієрархії. Єзуїти ухалися в кождо організацію світа. Виконуючи службу гієрархії, многі із них за протестантів і забирають позиції як проповідники протестанських церковних організацій. Інші знов стаються масонами і членами подібних організацій і ділають як шпигуни для гієрархії. Одна із головних цілей гієрархії є контролювати всі-

ма народами землі, і ся тайна служба організації єзуїтів виконує в діло многі злі заміри, щоби доконати своєї цілі. Одна із средств її ділання є, що вона організує агітаторів, котрі противляться правительству в силі. Такими організаціями є комуністи, проти котрих гієрархія підносить крик, що ніби то комуністи мали б розбити правительство; і вживаючи сього крику як заслони, вона страшить людей і спонукує іншу організацію захопити правительство. Се як раз те, що сталося в Німеччині. Гієрархія зорганізувала комуністів, і ужила їх до настрашення Німеччини, а тоді зорганізувала нацистів і сим чином злапала контролю правительства. Тоді гієрархія зробила умову з нацистами відносно Німеччини. Сю умову признали народні часописи в кількох минувших тижнях. Тут звертається увагу Божим людям на сі річи, щоби вони могли ясніше бачити, як Єгова давно тому предказав сю злу організацію, що переслідуватиме Його людей в останних часах і в який спосіб Він буде співділати з ними при кінці світа.

18 Писання ясно відкривають, що Авраам представляв Бога Єгову, а його син Ісаак представляв Божого Помазанника, Ісуса Христа і вірних членів Його царського дому. Вода є символом життя-підтримуючої правди. Авраам копав криниці, щоби люди в його часі могли мати воду для підтримання їх. Бог Єгова постарався о “криницю води спасення”, щоби Його люди могли бути підтримані нею. (Ісаї 12:3) Филистії, представителі Диявола, нищили ті криниці, що Авраам був викопав. Та Ісаак викопав інші криниці, щоби люди могли мати воду. Так Ісус Христос, Більший Ісаак, отворив “криничну воду спасення”, коли Він прийшов на землю, і кождий, хто слухає Його голосу, спішив до життя-даючої води і старається тримати ті криниці отворені, щоби і його ближні могли пити із неї. – Йоана 4:13,14; 18:37 (Тут порівнай із словами в 1 Мойсея 26:17–22)

19 Усі правдиві й вірні послідувателі Ісуса Христа, Більшого Ісаака, пильно старалися научати правду своїх ближних. Диявол всегда противиться наученню людей правди, а римо-католицька гієрархія була головним знарядом до заховання правди і тримання людей в незнанню. Та жорстока, строга і диявольська інквізиція була витворена й ужита гієрархією через роки у многих частях землі, і в деяких місцях дальше уживана, лише в більше прикрашеній формі, до тримання людей в незнанню правди. Се лишень диявольські заведення, що гіпокритично називають себе Божими, а в сути річи є знарядом Диявола, могли так успішно тримати людей в цілковитім незнанню про велику воду правди, котра є так потрібна до життя і щастя роду людського. Як филистії пустошили Божих людей у Палестині, так і позатипічні филистії, т. є., римо-католицька гієрархія і їх поплечники, всегда пустошили Божих завітуючих людей, і дальше роблять се аж до сьгодні, щоби тримати людей в нез-

нанню Божого слова і сим чином дають спромогу Дияволіві доконати його зухвалий визов, що він зможе відвернути всіх людей від Бога.

20 Час мусить прийти колись, що Бог зачне визволяти своїх завітуючих людей із рук їх жорстоких гнобителів. Тому Бог приготував спосіб і випровадив Самсона на сцену діяльності, щоби Він міг ужити його яко прообраз початку визволення тих, що люблять і служать Єгови. “А був тоді один чоловік із Зореага, з покоління Данового, на ім’я Маной, жінка ж його була неплідна й не роджала”. – Суддів 13:2

21 Ся драма отворається із Маносем і його женою на сцені. Ім’я Маной значить “відпочинок”, місце відпочинку; або, датель подарунків Бог. Єгова дає відпочинок своїм людям, і він є дателем всякої доброї і совершенної річи. Маной тут здається представляє Бога Єгову. “Господь дарує супокій народові своєму”. (Псальма 29:10) “Вернись, душе моя, до спокою твого! Бо Господь добродій твій”. (Псальма 116:7) Се було через сина Маноя, що Єгова дав ізраїльтянам відпочинок і мир на двадцять років. (Суддів 15:20; 26:31) Єгова відпочиває у своїй головній організації, котрої Ісус Христос є головою. “Бо Господь вибрав собі Сиона; бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічною спокою; тут оселюся, бажав бо я того”. – Псальма 132:13,14

22 Про Маноя тут говориться як про “одного чоловіка із Зореага, тому що він був чоловік віри і шукав пізнати і чинити волю Божу. (Суддів 13:8) Його віра і посвята до Єгови є показана в сім, що він противився всьому, що здавалось противилося Божому законі. Він був в ласці Єгови, і се показано фактом, що Бог почув і відповів на молитву Маноя. (Верш 9) Маной походив із міста Зореага, котре знаходилося близько границі краю у котрім жило покоління Дана. Тимнат було місто лише три милі віддалене від границі краю і у котрім замешкували филистії. (Суддів 14:1-4; 15:6) Околиця Зореага була одна із головних округів Палестини, у котрім випродуковували вино, і там люди природно пили вино, тому що вони виробляли його. Імя *Зореага* значить “жалити, шершень, – оса”. Маной походив із сього міста, із покоління Дана. Ім’я *Дан* значить “присідник або суддя”. Прийшов час для Єгови оправдати своє пророче слово відносно покоління Дана, як про се пророкував Яков. “Дан свій люд судити буде (через свого потомка, Суддю Самсона), рід свій в Якові. Дан (через Самсона) лежати на дорозі гадиною буде (той, що приносить нещастя або зло на Божих ворогів), гадина (тут указує на того, що глухий, не хоче слухати і бути під впливом чарів Сатани; гляди Псальму 58:4,5) вкусить він коня за ногу (воєнну організацію Сатани, і, скине й іздеця він (вивисшених слугів Сатани); навпаки впаде злякавшись, у сідлі не всидить. На твою вповаю поміч (Божі люди на землі чекали на спасення через Суддю), Господе, мій Боже! (1 Мойсея 49:16–18) А про Дана промовив: Дан, се левчук, що стрибас із Базана” (щоби викинути

ворога). – 5 Мойсея 33:22

23 Филистії були горді, надуті, зневажаючи люди і страшенно лукаві. Та Єгова постарався о средство, котрим Він вдарить і розіб’є гордих. (Йова 26:12) Тут Єгова зробив старання, щоби приготувити Самсона, вдарити ворога і зачати визволяти ізраїльтянів. Нігде нема названо імени жінки Маноя. Про ню говориться лише як про “жінку” Маноя, і сказано, що вона була неплідна, Сим вона відповідає описові Божої жінки, т. є., Його організації, про котру описує Ісаїя, і котра в своїм часі сталась матерю для всіх Божих дітей. (Ісаїї 54:1–13) Як Єгова назначив час на народження дитяти Самсона, котрий мав статися визволителем Його людей, так Він назначив час, що Його вість розходитьсь, пригтовляючи дорогу перед Господом, щоби Він міг прийти до свого храму і визволити своїх, людей. (Малахії 3:1–3) Божя жінка не могла бути плідною аж до назначеного часу Єговою. Від часу і опісля Пятидесятниці ці правдиві послідувателі Ісуса Христа виглядали Його другого приходу, і на сю велику подію вони звертали свою увагу. Се сталося десь около 1874 року, що правдиві послідувателі Ісуса Христа зачали студіювати про другий прихід Ісуса Христа, і опісля много писано про сю річ. (Гляди *Вартову Башту* із лютого, 1881 року, сторінки 3,4)

24 Єгова післяв свого ангела повідомити тих членів своєї організації про прихід Визволителя: “І об’явивсь ангел Господень молодіці й рече їй: Оце ти неплідна і не роджашь, але ти завагоніш і вродиш сина”. (Суддів 13:3) Ангел явився жені очевидно дев’ять місяців перед народженням Самсона, протягом котрого то часу жінка мусіла повинуватися даним приказам їй, а іменно: “Остерегайся ж, не пий ні вина ці впиваючого напитку, і не їж нічого нечистого; бо се ти почнеш і вродиш сина; та й щоб бритва не торкалась до голови його, бо хлопчик сей буде від материної утроби посвячений Господеві, і зачне він рятувати Ізраїля з филистійської потали”. – Суддів 13:1,5

25 Від часу її заваготіння аж до народження дитяти, та жінка мусіла точно сповняти прикази дані їй, щоби вона могла народити потомок відповідний для Єгової цілі. Та дитина мусіла бути посвячена Богу від утроби материної. Божий закон відносно Назореїв був такий: “Промов до синів Ізраїлевих і скажи їм: Коли чоловік чи жінка захоче присвятити себе шлюбом назарейським, щоб відлучившись віддатись Господеві. Од вина й трунку запиваючого мусить здержуватись: Оцту винного й оцту трункового не питиме; і жадного соку виноградного не питиме, і не їстиме ні сьвіжого ні сушеного винограду. По весь час назарейства свого не їстиме нічого, що зроблено з винограду, чи воно із зерен, чи з лущиння. По весь час шлюбу його назарейського бритва нехай не торкається голови його; покіль не мине час той, що він відлучився для Господа, святим буде він; нехай запустить волосся на голові своїй. По весь час, як відлучиться

він для Господа, до жадного трупа не приступати-ме. Задля батька свого або матері своєї, задля брата свого або сестри своєї, коли помре хто з них, нехай не опоганює себе; бо посвяченне Бога його на голові його. По всі дні назарейства свого він присвячений Господеві. – 4 Мойсея 6:2–8

26 Як се загально поясняють товмачі Біблії, то Самсон мав зробити Назарейський шлюб, але нема доказу на таке заключення. Такий приказ був даний жіні, його матері, котра мала стрінути вимоги закону відносно Назарейв: “Бо хлопчик сей буде від матиної утроби посвячений (Назаресм) Господеві, що показує, що та дитина не мала нічого до чинена із сією справою. Жінка мусіла бути послухна приказам або задачі положень на ній; і се показує, що ніщо не подобається Господеві, лише те, що є цілковито й всеціло посвячене Йому. Дальше се показує, що жінка мусить народити дитину, котра є цілковито посвячена і відділена Богу від часу його народження. Перед народженням своїм дитина не може посвятитися Богу і зробити шлюб, але се може зробити мати, що посвятила дитину Господеві. Се показує, що Божа жінка, себто, Його організація, народжує лише тих, що цілковито відлучуються від світа і посвячуються Єгови. Вони не мають іншого вибору, їх посвячення Богу мусить бути повне і неограничене і цілковито відлучене від світа до Бога, і се вони мусять доконати нім вони народяться як сини Божі. “Діти твої навчатиме сам Господь”. (Ісаї 54:13) Всі навчені Богом мусять цілковито відлучитися до Нього; інакше вони не можуть бути навчені Господом. Се, що Самсон не міг обтяти свого волосся без втрачення ласки Єгови показує, що діти Божої жінки не можуть почасті посвятитися Єгови, але мусять віддатися Йому цілковито й всеціло. Як Самсон відігравав важну часть в пророчій драмі, так і на важність його довгого волосу є зроблений натиск, і тому виходить, що його довгий волос представляє щось приналежне до правдивих послідователів Ісуса Христа, котрі будуть на землі при кінці світа.

27 Божа заповідь дана жінці була: “Бо хлопчик сей буде від матірньої утроби посвячений Господеві, і зачне він рятувати Ізраїля з филистійської потали”. При сій точці драми Самсон здається представляє тих, що зачали визволяти Божих людей із рук позатипічних филистіїв через вірне проголошення слова Божого і повідомлення про Божу силу і велике ім’я. Робота цілковитого визволення ізраїльтян із рук филистіїв була доконана Давидом а головню у двох великих битвах, одна на горі Перазим а друга на горі Габаон, до котрих Єгова через свого пророка відноситься і котрі представляли визволення через Ісуса Христа, Великого позатипічного Давида. – Ісаї 28:21

28 В гармонії із сим Ісус Христос зачав приготвляти дорогу перед Єговою десь у 1878 році, і післав своїх вірних послідователів проголошувати замір Єгови цілковито викинути всіх своїх ворогів

і установити царство справедливости.

29 Отримавши се повідомлення, жінка, мати Самсона, зараз донесла о сім своєму мужеві. “Молодиця ж пішла та й оповістила своєму чоловікові: Так і так, чоловік Божий прийшов до мене. Він мав вигляд ангела Божого, аж страшно поважний. Я не питала його звідки він, а імени свого він не назвав мені. І промовив він до мене: Ти станеш вагітною і вродиш сина; то ж не пий ні вина ні сикера і не їж нічого нечистого, бо хлоп’я буде Назорей Божий від матиного тіла аж до дня своєї смерті”. – Суддів 13:6,7

30 Се не значить, що Божа організація може розказувати Йому що має статися, але се показує ось що: Що Божа всесвітня організація є в повній і цілковитій гармонії з волею Єгови. Єгова оголосив свій замір вивести “насіння”, через свою жену, т. є., свою організацію, котра має знищити ворога. (1 Мойсея 3:15) Те насіння мусить бути цілковито й всеціло посвячене Єгови. Та жінка переказала своєму чоловікові слова, які вона чула, а іменно: “Бо хлоп’я буде Назорей Божий від матиного тіла аж до дня своєї смерті”. Се значить, що ті, що будуть мати часть у визволенню людей із жорстокої організації Сатани, мусять бути цілковито і всеціло вірні Богу аж до смерті. – Одкриття 2:10

31 Ісус Христос був цілковито послухний Богу аж до ганебної смерті, і за Його вірність Йому дано високу позицію бути “причиною спасення вічного” і великим Визволителем й Оправдателем Божого святого ім’я. (Филип’ян 2:7–9; Жидів 5:7–9) Всі народжені із Божої жени мусять бути також вірні аж до смерті, если вони хотять мати часть в оправданню Єгового ім’я. Одиниця може тимчасово бути захоплена ворогом і скоро покаятися і отримати прощення, але відділити себе від Господа значить її кінець і знищення. Шлюб Назорея який обов’язував матір показує, що лише організація Єгови буде мати людей на землі, котрі будуть цілковито і всеціло посвячені Єгови. Вірність мусить зачатися від часу народження із Божої організації і оставати в таким стані навсегда.

32 При сій точці драми Маной відігравав часть тих, що вповні вповають на Бога Єгову. Він не знав, що той, хто явився їй, був ангел Господень. (Верш 16) Показуючи свою віру в Бога, Маной молився: “Тоді Маной просив Господа і промовляв: Господи! Божий чоловік, що прислав сси, нехай би ще раз прийшов до нас та навчив нас, як нам держати себе що до хлоп’яти як народиться”. – Суддів 13: 8

33 Маной цілковито повірив тій вістці, яку він отримав через свою жену, і признав її за правдиву, але він бажав дальшого поучення, і як всі інші вірні, він пізнав, що його правдивим учителем є Бог. Він показав своєю мовою, що він був цілковито переконаний, що його неплідна жінка станеться плідною після Божого розпорядження, і що вона породить сина силою Єгови, тому він бажав бути

скермованим на правдивий шлях, щоби він міг виконати свою часть. Се було в гармонії із Божим назначеним законом. (Приповісті 3:5,6) Єгова сповнив свою обітницю на Маноя: “І вволив Бог волю Манойову, і ангел Божий прийшов ще раз до молодиці, як сиділа вона на полю, а чоловіка її Маноя не було з нею”. (Суддів 13:9) Очевидно ангел прийшов до жінки найперше тому, що вона могла пізнати те саме сотворіння, що передше являлось їй. Історія каже, що жінка “сиділа ... на полі” коли явився ангел, що піддає думку, що члени Божої організації є всякого часу в службі, отже “в полю”.

34 Без сумніву, що Маной мав молитися на голос в присутності своєї жени, і вона ввірила, що появилення того чоловіка була відповідь на ту молитву, і що той післанець буде чекати, аж вона приведе свого чоловіка; і для цієї причини вона побігла привести його. “І побігла хуленько молодиця, й оповіла про се чоловікові своєму, та й каже: Оце явивсь мені чоловік, що недавно приходив до мене”. (Суддів 13:10) Маной показав свою віру в Бога і що Бог відповів на його молитву сим, що він зараз пішов зі своєю женою побачити післанця. “Метнувся ж Маной зі своєю жінкою, а прийшовши до того чоловікові, спитав його: Чи ти той чоловік, що розмовляв із сією жінкою? Відказав той: Я.” – Суддів 13:11

35 Маной, будучи головою дому, тут представляв Бога Єгову, голову всесвітньої організації, і що він мусів взяти відвічальність на себе, яку Господь положив на його жену: “Питає тоді Маной: Як слово твоє справдиться, то як тоді нам держати себе з хлопцями і що з ним чинити?” (Суддів 13:12) Його питання годилося із законом Божим: “Всяку обітницю і всякий обов'язок клятьби для впокорювання душі може чоловік її одобрити, і може знівелити. Коли ж мовчав чоловік її з дня на день, то він пристав на всі обітници її або на всі зобов'язання її, що на ній; він одобрив її, бо мовчав в той день як почув їх”. (4 Мойсея 30:13,14) Се здається є причина, задля котрої Бог післав свого ангела другий раз і відповів на молитву Маноя. Бажання Маноя було, щоби навчитися як він мав поступати і приготувитися до того, що мав зачати визволяти Ізраїля.

36 Ангел знав, що та жінка сказала своєму чоловікові, і що вона чула просьбу Маноя, а іменно: “То як тоді нам держати себе з хлопцями і що нам чинити?” А тепер ангел Господень дав поучення: “Відказав ангел Господень Манойові: Нехай остерегається молодиця од всього, що я сказав їй. Нехай не їсть нічого, що робиться з винограду, не п'є ні вина, ні оп'яняючого напиту, і нічого нечистого не їсть, все так, як з звелів їй”. – Суддів 13:13,14

37 Маной і його жена не лише були охочі сповняти сей приказ, але вони бажали се чинити. Їм було сказано, що їх син буде ужитий розпочати визволення Ізраїля із рук филистіїв. В тім приказі не було сказано, що Самсон мав цілковито визволити Ізраїля; отже не можна сказати, що Самсон не

сповнив приписаної йому задачі. Цілковите визволення від филистіїв Єгова затримав на пізніше для свого Слуги. (1 Самуїла 7:13,14; 2 Самуїла 5:17–25; 8:1,11,12; 23:9–19) Се ясно значить, що Самсон представляв клясу на землі, котра не старається цілковито визволити людей Божих із рук сучасних филистіїв, але що їх робота є доручувати повідомлення ворогові і оголошувати для тих, що мають уха до слухання про прихід Господа Ісуса Христа, котрий довершить визволення.

38 Щоби показати своє оцінення служби післанця, Маной ласкаво спитав його, чи він може погостити післанця поживою. “Промовив тоді Маной до ангела Божого: Нам би хотілось тебе задержати й козенятком тебе пошанувати. Ангел же Господень відказав Манойові: Хоть би ти мене й задержав, не їстиму я харчі твоєї. Коли ж хочеш принести всепалення, так принеси його Господеві. Маной же не знав що се був ангел Господень”. (Суддів 13:15,16) Если би Маной знав, що той післанець був ангел Господень, то він не був би так сміло просив його; але ми мусимо пам'ятати, що Маной відігравав свою часть і тому не можна його критикувати. Ангел Господень дав до відома йому, що всякі признання і подяка належить Господеві; і се відкриває властивий напрям всіх сотворінь, які є назначені Господом виконувати службу в Його ім'я. Многі люди попалися в руки Диявола через се, що вони добровільно приймали признання за якусь похвальну роботу, коли ж таке признання належить Єгові. Усі, що служать Богу Єгові, повинні розуміти, що жадному чоловікові не можна давати признання за відкриваючіся пророцтва, але що всяка честь, признання і похвала належить до Господа. – Колосян 2:4,18

39 Маной із добрим заміром спитав післанця о його ім'я: “І спитав Маной в ангела Господнього: Як тебе звати на ім'я? Бо як слово твоє та справдиться, схочемо тебе пошанувати. І відказав йому ангел Господень: Чого питаєш про моє ім'я? Воно дивне (тайне)”. (Суддів 13:17,18) Ангел показав цілковите послушення Господеві, через що він відмовився об'явити своє ім'я. Ангел не зробив торгівлі з роботи приношеної йому, ані з Божої сили ділаючої через нього. Його ім'я було цілковито не важне. Так і Ісус дав всяке признання, пошану і честь своєму Отцеві. Він був післаний промовляти в ім'я свого Отця і оправдувати свого Отця ім'я. Він відмовився відступити від цієї назначеної цілі, і тому “умалив себе” і був цілковито послушний волі свого Отця. (Филип'ян 2:7; Йоана 5:43) Отже як здається, що хто бажає отримати признання від Господа, той мусить покірно ходити перед Ним і не шукати признання для себе за свою роботу, але мусить віддати всяку честь Єгові,

40 Тоді Маной зачав приготувляти жертву: “Тоді взяв Маной козенятко і хлібний принос та й приніс на камені Господеві. І сталося при тому диво перед очима Маноя і жінки його”. (Суддів 13:19) Сей

принос він зробив у своїм домі; отже Маной мусів тут сповняти закон і жертвувати на камені, котрий не був тесаний рукою людською: “Коли ж із каменя споруджуватимеш мені жертівника, не споруджуй із тесаного каменя; бо різцем твоїм ти махнеш над їм, та й опоганеш його”. (2 Мойсея 20:25) Ті, що виконують Божу службу і виконують роботу представлену через Самсона, мусять приносити жертву через Божу неопоганену організацію основану на Його Скалі, КАМЕНІ в Сионі, а іменно, Ісусі Христі, і в ніякий інший спосіб.

41 Коли Маной і його жена так дивились, ангел ділав як священник для Єгови, прийнявши жертву для Нього; і так “ангел зробив диво”. “Як знялось полоче від жертівника до небес, знявся й ангел Господень у жертівному полочі. Побачивши се Маной й жінка його припали до землі лицем”. (Суд- дів 13:20) І коли жертва горіла ангел Господень вознісся. Тоді Маной і його жена зрозуміли, що чоловік, до котрого вони говорили, був ангел Єгови, і тоді страх обняв їх і вони поклонились лицем до землі, так як Мойсей зробив при горющій корчі. (2 Мойсея 3:1–16) Єгова робить “ангели ... послами, слуги твої – огонь пожераючий”. – Псалма 104:4

42 Ангел не появився уже, і Маной, пізнавши, що се був ангел Божий, вельми затривожився, “І став невидимим ангел Господень Маносві і жінці його. Зрозумів же Маной тоді, що се був ангел Господень. І сказав тоді Маной до жінки: Істно мусимо вмерти бо виділи Бога!” (Суддів 13:21,22) Будучи свідомий своєї несовищенности і грішного стану, і побачивши своїми очима представителя Бога, Маной думав, що він мусить напевно вмерти “Жінка ж його відказала йому: Коли і Господь хотів нас умертвити, не прийняв би од нас усепалення й хлібної жертви, та й не дав би нам усього сього вбачити, і не об’явив того, що має бути”. – Суддів 13:23

43 Ся драма головню представляє роботу Божих людей на землі під час періоду Ілії. Приноси Божих людей під час того періоду були несовищенні, але Його люди ділали як найлучше вони знали у добрім сумлінню, і Бог благословив їх змагання показуючи, що робота їх була принята із-за їх неваданой любови і віри; і через се ті вірні одиниці спочивали в Господі.

44 Тут мусимо припустити, що жінка вповні по-винувалась вказівкам ангела Господнього і що при кінці того часу породила сина. “І вродила молодича сина, і дала йому ім’я Самсон. І росло хлопця, і Господь благословив його”. (Суддів 13:24) Те хлопця було назване Самсон, і те ім’я має певне значіння. Після декотрих властей воно значить “сонячний або наче сонце”; після інших воно значить “пустошник, губитель”. Обидва ці значіння здаються бути відповідні. Самсон був сонячний, змисний і веселого вигляду, і він був також губителем филистіїв. Ті, котрих Самсон представляв, є також сонячні і приємні для тих, що люблять Бога, і в той самий час вони всі є губителями позатипічних або

сучасних филистіїв. Самсон виріс в Зореазі, серед виниці і винограду, а однак він стримувався від вина, тому що він був цілковито посвячений і відділений його родичами для Бога. Лише три милі знаходилося місто Тимнат, у котрім замешкували воєнні люди филистії; отже Самсон мусів мати охорону від Господа. Очевидно Господь благословив його за його послушенство до волі Божої тим, що він був дальше Назорейом. Народження Самсона було початком визволення Ізраїля, і здається сходиться із часом, коли Ісус Христос зачав звертати свою увагу на справи землі і зачав “приготовляти дорогу перед Господом”, і котрий то час ми розуміємо зачався від 1878 року. Отже Самсон здається представляв роботу Господню виконану через Його людей протягом того періоду, що почався від 1878 року і котрий називається період Ілії. *Вартова Башта* зачала існувати десь у тім часі, і тоді також постала організація *Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур*. Ті, що всеціло посвятилися Богу в тім часі і осталися вірними, були вельми благословенні. Самсон здається представляв Йоана Хрестителя, і Йоана–Хрестителя клясу, про котрого Божий ангел звістив: “Буде бо великий перед Господом, і вина ні міцного напиту не питиме; і духом святим сповниться ще з утроби матери своєї”. (Луки 1:15) Про Самсона Божественна історія говорить: “І почав дух Господень бути в ньому в таборі Давидовому між Зореагом і Естаолом”. – Суддів 13:25.

45 Як здається, то данці і филистії утримували воєнні табори одні близько других. Если Маной був у військовій службі, то без сумніву і молодий Самсон був також в армії з своїм отцем. Сей досвід мав запусити в ум молодого чоловіка духа ворожнечі до филистіїв і витворив в ньому воєнного духа проти ворога. Від початку Ілії–Йоана–Хрестителя роботи ті, що затримали їх невинність до Бога і осталися вірними, набралися воєнного духа проти ворога, молячися всякого часу і надіючися побачити день, коли Господь доконає своє цілковите знищення ворогів і вповні визволить тих, що люблять Його.

46 Божі посвячені люди через якийсь час вірували, що “велика громада” (Одкриття 7:9–14) є народжена з духа, що вона лише почасти вірна Богу, і що Самсон представляв велику громаду, тому що він здавалось був невірний і піддався невластивому впливові, і що він стратив Божу ласку тим, що його сила була взята від нього і його очі вибрані. Если Самсон представляв Божих людей виконуючих роботу церкви під час періоду Ілії, то він не міг представляти великої громади, бо велика громада не існувала в тім протязі часу. Віримо, що переглянення цілої історії про Самсона буде вповні попірати заключення, що Самсон представляв дітей Божих народжених з Його жени, і котрі були вірні аж до смерті. Як же можна погодити ці заключення із тим, що Самсон піддався докучливій Далилі? (Продовження слідує)

ПІМСТА НАД ФИЛИСТІЯМИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го падолиста, 1935 року)

“Скочив несподівано проти нього левчук рикаючий. Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер ніби козеня, не мавши в руці нічого”. – Суддів 14:5,6

(Самсон, часть 2)

ЄГОВА дає свого духа тим, що посвятилися Йому. (2 Мойсея 31:3) Він відбирає свого духа від тих, що стають невірними Йому. (1 Самуїла 1:13, 14) На своїм вибранім слугі Єгова поклав свого духа. (Ісаї 42:1–3) Дух бо Господень дає силу тим, що посвятилися Йому. (Ефесян 3:16; Колосян 1:11) Дух Господень дає Його помазанням поміч, силу й власть. (Ісаї 61:1,2) Своїм духом Єгова дає силу своїм людям, що посвятилися Йому. “Господь дасть потугу народові своєму, Господь дарує супокій народові своєму”. (Псалма 29:11) Ті, що їм припоручено виконувати роботу в ім’я Єгови і котрі є вірні у виконуванні тої ж, ті отримують силу через Його духа. (Псалма 89:20,21) Дух Єгови зійшов у великій мірі на Самсона і вельми зміцнив його, і се є дальшим доказом, що Самсон відіграв частку пророчої драми, представляючи клясу осіб, що є вірні Богу. “Він бо любить мене, за те збавлю його і поставлю його на місці певному, він бо знає ім’я моє”. (Псалма 91:14) “Ангел Господень чатує кругом боящихся його; і визволяє їх”. (Псалма 34:7) “Любіть Господа, всі його праведні! Вірних сохранив Господь, а сповна відплатить тому, хто живе в гордині. Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що вповаєте на Господа”. (Псалма 31:23,24) Повисші Писання оголошують закон або правило ділання Єгови, і ані Єгова, ані Його закони ніколи не змінюються. (Малахії 3:6) Се є кінцевим зрозуміти се право ділання Єгови, щоб зрозуміти й оцінити Його виявлення пророчого слова, і для цієї причини звертаємо увагу на наступне.

2 Коли Самсон виріс до мужеського стану, тоді він розпочав свою роботу. “І пійшов Самсон у Тимнат, і запізнався із філістійською дівчиною”. (Суддів 14:1) Місто Тимнат було назначене Господом для покоління юдиного, але в тім часі драми воно було заняте філістіями. Юда представляв тих, що славлять Єгову і служать Йому; а філістії дволично і невласливо обняли край Божих вибраних людей, і представляли дволичників, котрі вдають, що славлять і служать Єгові, але в дійсності служать Дияволу. Самсон часто роздумував як би спричинити неприємність філістіям, і тому він шукав нагоди, щоби викинути філістіїв з краю, котрий вони невласливо посідали. Самсон не шукав жінки, щоби задоволити своє самолюбне бажання. Се є дуже можливим, що його родичі повідомили його, що Бог приписав Самсонові певну роботу до виконання в користь ізраїля і для цієї причини він був

відділений цілковито для Господа від часу його народження. Зрозумівши, що філістії були ворогами і чернителями Божого ім’я, і гнобителями Його людей, Самсон пішов між філістіїв розглянути, що він може зробити проти них. Відносно згаданої жінки, безсумніву Самсон мав напам’яті Божий закон, котрий каже: “Як пійдеш на війну проти ворогів твоїх, і Господь, Бог твій, віддасть їх тобі в руки, і ти забереши їх в неволю, і побачиши між бранками жінку вродливу і вона сподобається тобі і возьмеш собі її за жінку, так приведеш її в домівку твою; і нехай вона остриже собі голову і обітне нігті свої, та скине із себе невірницьку одіж свою, і будучи в домівці твоїй, нехай плаче по батькові своєму і по матері своїй цілий місяць; а тоді можна тобі прийти до неї і зробитись її чоловіком, щоб вона була тобі жінкою. Тільки ж коли б вона тобі потім не вподобалась, так одпустиш її куди вона захоче, тільки не можна тобі продати її за гроші; не будеш обходитись із нею насильно, тому що ти впокорив її”. – 5 Мойсея 21:10–14

З Та жінка, що її Самсон вподобав, була філістійкою, однак у святому Писанні нема нічого записаного, що б указувало, що Бог докорив Самсонові за його відношення до тієї жінки. Сей вже самий факт показує, що ця частка пророчої драми представляла щось, що мало взяти місце в часі роботи приготування або роботи церкви представленої через Ілію. Протягом періоду Ілії “християнство”, включаючи всі церковні організації, будучи зі світа, були у ворожнечі з Богом, а однак протягом першої частки роботи Ілії, ті, що сталися слугами Божими, і котрі проголошували правду з Його слова, як се вони пізнали її, були замішані в церковних системах, а се вони робили тому, щоби знайти нагоду спорити із ними, себто з духовенством церковних системів. Се вони робили за порадою *Вартової Башти*. У *Вартовій Башті* із 1894 року, сторінки 140 і 141, англ видання, появились наступні слова: “Як ви можете дістати нагоду сказати слово в пору, і випожити книжки й брошурки? Ми відповідаємо, що можна знайти кілька добрих способів, ... Коли ви зробите все, що ви можете для ваших приятелів і знайомих, і стараєтесь поширити ваш обсяг діяльності, тоді ідіть на зібрання методистів, і християнських змагань, і на спільну молитву звичайну для всіх віроісповідань. Беріть участь у них після даної вам свободи, обмежуючи себе в сих зібраннях до промовлення й молитви. Ревні одиниці, ділаючи на підставі такої поради,

учащали на різні так звані “церковні зібрання” і старалися затягнути і інших у спір, щоби відпровадити їх від сих організацій і випроводити їх на праву дорогу. Як здається, то Господь не гнівався на напрям ділання Самсона, і очевидно, що Господь не гнівався на правдивих послідователів Христа йдучих між позатипічних филистіїв під час роботи Ілїї. Самсон відігравав свою частку драми, котра передсказувала більші речі, які мали прийти в будучині.

4 Самсон поведився після старинних звичаїв які мали отці в Ізраїлі, а се просити своїх родичів о жену. “Вернувшись, оповідав про се батькові й матері та й каже: Запізнавсь я в Тимнаті з филистійською дівчиною; дайте мені її за жінку”. (Суддів 14:2) Отець і мати Самсона не знали, що Господь кермував їх сином в тій справі, щоби знайти причину проти филистіїв, і тому вони противилися, що Самсон бажав оженитися з филистійкою, бо вони бажали бути вірні і послухні Божому заповіді відносно подружжя з іншими чим із ізраїльтянами. (5 Мойсея 7:3) Се порушило родичів Самсона виповісти їх негодовання; “Батько й мати ж відказали йому: Хіба ж між дівчатами твого браття й в усьому народові нашому та нема тобі жінки, що хочеш узяти в чужій стороні у филистіїв, у необрізаних? Відказує ж Самсон батькові: Сю возьми мені: Бо вона сподобалась мені”. – Суддів 14:3

5 Судді в Ізраїлі, що жили перед Самсоном, збирали військо через трублення у трубу, але тепер під керівництвом Господа, Самсон поступав в інакший спосіб. “Не знали ж батько й мати його, що на се була воля Господня, та й що він шукав причини навпроти филистіїв, того бо часу панували филистії над Ізраїлем”. (Суд. 14:4) Він очевидно переконав свого отця і матір, що він поступав напрямом, який був признаний Господом. Більше чим певно його родичі пам’ятали, що ангел Єгови сказав про роботу Самсона і тому вони вповали на Бога, що Він попроведить Самсона властивою дорогою.

6 Тоді родичі і Самсон впустилися в дорогу до Тимнат: “От й пішов Самсон із батьком та матір’ю в Тимнат, і як наближувались вони до виноградників тимнатських, скочив несподівано проти нього левчук рикаючий”. (Суддів 14:5) Було се звичаєм; що жених мав приятеля або посередника, котрий приготавляв весілля, і як здається то і Самсон мав бояра свого. (Суддів 14:20) Як здається то Самсон не товаришив з своїми родичами цілу подорож до Тимнат, але можливо пішов поперед них. Про се читаємо: “От і пішов Самсон із батьком і матір’ю”. Подія яка случилась там, показує, що Самсон був самий коли вони прийшли до виноградників тимнатських. В той час молодий левчук скочив проти нього рикаю-

ючи. Стріча з левчуком настрашила б звичайного чоловіка і порушила б його до утечі, але Самсон ані не злякався, ані не утік. Коли Самсон так йшов дорогою дістати собі жінку, Господь не післав левчука настрашити його й відвернути від його замірів. Той лев був посланий Дияволом, щоби знищити Самсона, тому що він шукав причини проти диявольських представителів на землі. З огляду на розвій справ в часі приготавлення дороги перед Єговою, той левчук відігравав інтересну частку в тій драмі.

ЛЕВЧУК

7 Бог сотворив лева, і в часі сотворення його лев був в гармонії з Богом, аж Люцифер збунтувався і звернув число сотворінь на дорогу беззаконня. Лев, після святого Писання, є часом символом справедливості, а часом є символом несправедливості і зла. Єсли в гармонії з Божою організацією, тоді лев символічно представляє справедливість. Лев є один із символів в Біблії. (2 Самуїла 17:10; 1 Царів 7:29–36) Ісус Христос, Суддя, є названий в святому Писанні як “лев, з роду юдиного”. (Одкриття 5:5) Для сього Лева справедливість є найважніша. “Справедливість і суд – підвалини твого престолу; милість і правда ідуть перед лицем твоїм”. (Псалма 89:14) “Ти бо судив мою правду і мою праведну справу: Ти сів на престолі, суддя справедливий”. – Псалма 9:4

8 Даниїл був кинутий в левину яму. Сі були Божі леви і не ушкодили Даниїлові. Коли вороги були кинуті в ту саму яму, тоді леви роздерли їх. Коли хтось задля несправедливості возьме противний напрям, і робить се тому, що бажає справедливості й правди, він тоді є символічно представлений через лева. Будучи свідомий своєї праведності, і попираючи справедливість, він є одважний до нападу. (Приповісті 28:1) Диявол є лукавий і про нього написано: “Диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти”. (І Петра 5:8) Ті, що йдуть за Дияволом і шукають знищення Божих людей, є уподоблені до рикаючого лева. “Вони, лев той, що добичі шукає, і як левчук, що в закутку притаївся”. (Псалма 17:12) “Роззявили ротища свої, як лев рикаючий, що здобич шматує”. – Псалма 22:13; Єремії 2:30; Псалма 91:13

9 “Левчук”, що ревучи кинувся на Самсона, представляв духовенство так званих “протестанських організацій”, що гірко з великим шумом противилися роботі Божих людей під час періоду Ілїї, т. є., в часі, коли Ісус Христос приготавляв дорогу перед Єговою. Яко доказ сього заключення тут подаємо деякі факти. Ті, що уважно застановлялись розвитком подій в минувших роках, бачуть, як справно сі події пасують до пророчної драми.

(Дальше буде)